

РЕШЕНИЕ

№ 7367

гр. София, 17.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 22.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **1491** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК вр. с чл. 211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на В. С. Т. срещу Заповед № 227з-39/17.01.2020г. на началник сектор „Разследване“ при ОЗ РУ - Столична дирекция на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Жалбоподателят счита, че заповедта е незаконосъобразна, поради нарушение на закона и процесуалните правила. Т. твърди, че не е извършил вмененото му нарушение на служебната дисциплина. Излагат се съображения, че обжалвания акт е издаден в нарушение на чл.20б, ал.1 – ал.4 ЗМВР. Според жалбоподателя не е посочена конкретна материалноправна разпоредба, обуславяща ангажирането на дисциплинарната му отговорност, не е посочено в какво се изразява дисциплинарното нарушение и при какви обстоятелства е извършено. Счита също, че наложеното наказание е твърде тежко и не са изложени съображения относно определянето на вида и размера му.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира направени разноски по делото и представя списък.

Ответникът – началник сектор „Разследване“ при ОЗ РУ – СДВР, редовно призован, не изпраща представител. Постъпили са писмени бележки, с които оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, I АО, 6 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното :

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена на 28.01.2020 г., а заповедта е връчена на 17.01.2020 г., с оглед на което жалбата е в срок. Същата е процесуално допустима и като подадена от лице с право и интерес от оспорването и срещу подлежащ на оспорване пред съда акт.

От фактическа страна се установява следното:

В. С. Т. заема длъжността старши разследващ полицаи в група „Разследване на икономическите престъпления“ на сектор „Разследване“ при ОЗ РУ – СДВР.

Със Заповед рег. № 227з-818/ 22.10.2019 г. на началник сектор „Разследване“ при ОЗ РУ – СДВР е назначена проверка във връзка с писмо от СГП от 03.10.2019 г. по ДП ЗМИП 15068/ 2017 г. по описа на ОЗ РУ – СДВР, пр. пр. 17819/ 2016 г. по описа на СГП, съдържащо данни и констатации на наблюдаващия прокурор А. Т., че делото не се води ритмично, не се изпълняват дадените указания и не се извършват ПСД за срочно приключване на разследването.

В хода на проверката е констатирано, че на 23.03.2017 г. е образувано досъдебно производство 227 ЗМИП 15068/ 2017 г. по описа на ОЗ РУ – СДВР, пр. пр. 17819/ 2016 г. по описа на СГП. На 10.04.2017 г. ДП е разпределено на инспектор С. Н. – старши разследващ полицаи в сектор „Разследване“ при ОЗ РУ – СДВР. Поради преместване на инспектор Н. в друга служба ДП е преразпределено на инспектор Т. с резолюция от 20.09.2017 г. След получаване на ДП на 21.09.2017 г. инспектор Т. е извършил следните действие по разследването:

На 29.09.2017 г. от АВ са получени поисканите от инспектор Н. удостоверение за актуално състояние, история към него и заверени копия от заявленията за обявяване на ГФО.

На 24.01.2018 г. е изпратено постановление до РУ – МВР [населено място] за разпит на свидетелите Л. Б. и Русин Г..

На 16.03.2018 г. са изпратени писмо до МРРБ, НСЛС и ГДИН, касаещи издирването на свидетел Л. Б..

На 15.05.2018 г. с постановление на инспектор Т. свидетеля Б. е обявен за ОДИ.

На 22.05.2018 г. е изготвено искане до АССГ за разкриване на данъчна и осигурителна информация.

На 07.06.2018 г. е проведен разпит на свидетеля Д. К..

На 20.06.2018 г. е изготвено писмо до ТД на НАП С. – град за представяне на необходимата данъчна и осигурителна информация, получена с писмо от 25.06.2018 г.

На 25.10.2018 до РУ – МВР [населено място] е изпратено постановление за разпит по делегация на свидетелите Русин Г. и Т. П.. Същите са изпълнени и изпратени в ОЗ РУ – СДВР на 07.11.2018 г.

На 25.10.2018 г. до РУ – МВР [населено място] е изпратено постановление за разпит по делегация на свидетеля Т. С., изпълнено на 30.10.2018 г.

На 05.04.2019 г. до РУ – МВР [населено място] е изпратено постановление за разпит по делегация на свидетелите К. П., Б. И. и Е. А., изпълнени съответно на 05.04.2019 г., 05.04.2019 г. и 18.04.2019 г.

На 05.04.2019 г. до РУ – МВР [населено място] е изпратено постановление за допълнителен разпит по делегация на свидетеля Т. С., изпълнен на 18.04.2019 г.

На 21.05.2019 г. е изпратено писмо до АВ за изискване на документи относими към предмета на доказване, изведени с рег. номер от 03.06.2019 г.

На 21.05.2019 г. е изпратено писмо до БНБ за установяване наличието на банкови сметки и банкови касети на разследваното дружество. Отговорът е изведен на

05.06.2019 г.

На 22.05.2019 г. до РУ – МВР [населено място] е изпратено постановление за разпит по делегация на свидетеля М. Д..

На 19.08.2019 г. е изпратено писмо до [фирма] за установяване на обстоятелството подавал ли е свидетеля Русин Г. заявление за издаване на електронен подпис. Отговорът е постъпил на 02.10.2019 г.

Делото е докладвано на наблюдаващия прокурор Т. на 23.03.2018 г. С постановление от същата дата са дадени допълнителни указания за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза и изготвяне на следствено – календарен план. На 25.03.2018 г. върху постановлението е поставена резолюция „за Ст. РП Т.“ на началник група РИП, сектор „Разследване“ при ОЗ РУ – СДВР. В постановлението е констатирано, че делото се води неритмично и не са извършени действия по разследването.

Констатирано е, че даденото с постановление на СГП от 23.03.2018 г. указание от наблюдаващия прокурор за изготвяне на следствено – календарен план не е запълнено, а в периодите от 25.10.2018 г. до 05.04.2019 г. и от 22.05.2019 г. до 19.08.2019 г. е са извършвани никакви действия по разследването.

До старши разследващ полицай В. Т. е отправена покана за даване на писмени обяснения рег. № 227р-19080 от 24.10.2019 г. от началник група РИП, сектор „Разследване“ при ОЗ РУ – СДВР.

В писмено обяснение рег. № 227р-20984 от 18.11.2019 г. старши разследващ полицай В. Т. посочва, че забавянето на разследването по ДП се дължи на това, че всички свидетели, с изключение на К., живеят извън [населено място], което налага възлагането на разпити по делегация. Разпитите се извършват последователно, защото информацията, получена от един разпит е необходима за възлагането на следващия такъв. Т. посочва още, че указанията на наблюдаващия прокурор са изпълнени, с изключение на тези за изготвяне на съдебно – счетоводна експертиза и графологична експертиза, което се дължи на липсата на каквито и да било документи свързани с [фирма], като липсата на документи може да се обясни с факта, че управителя на дружеството Л. Б. не е установен и е обявен за ОДИ.

Относно извършената проверка е съставена справка рег. № 227р-20815 от 20.11.2019 г., изготвена от началник група РИП, сектор „Разследване“ при ОЗ РУ – СДВР. Направен е извод, че с действията си старши разследващ полицай В. Т. е извършил нарушение на служебната дисциплина и вменените задължения с длъжностната характеристика № 513р-29074/ 12.04.2018 г., утвърдена със заповед № 513з-2954/ 13.04.2018 г. на директора на СДВР, изразяващо се в неизпълнение на служебните задължения, неоснователно забавяне на разследването и и неизпълнение на задължителните указания на наблюдаващия прокурор. Предложено е на основание чл.194, ал.2, т.2 вр. чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР на старши разследващ полицай В. Т. да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Старши разследващ полицай В. Т. е запознат със справка рег. № 227р-20815 от 20.11.2019 г. на 20.11.2019 г.

Въз основа на така изложената фактическа обстановка, обобщена в справка рег. № 227р-20815 от 20.11.2019 г., е издадена обжалваната Заповед № 227з-39/ 17.01.2020 г. за налагане на дисциплинарно наказание на жалбоподателя. Констатациите за допуснати пропуски от страна на жалбоподателя във връзка с неизпълнение на служебните задължения са определени като дисциплинарно нарушение по смисъла на

чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР и е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 17.01.2020г.

В хода на съдебното производство не са събрани други доказателства освен приложените с административната преписка.

Правни изводи на съда:

Издателят на заповедта – началник сектор „Разследване“ при 03 РУ - СДВР, е оправомощен да налага дисциплинарни наказания по чл. 204, т. 4 от ЗМВР. Заема ръководна длъжност, видно от таблицата към Класификатора на длъжностите в МВР (утвърден със Заповед № 8121з-140/24.01.2017 г. на министъра на вътрешните работи) и съгласно разпоредба на чл.204, т.4 от ЗМВР има правомощие да налага дисциплинарните наказания по чл. 197, ал .1, т 1 – 3 от същия закон. Процесното дисциплинарно наказание „порицание“ е предвидено по чл. 197, ал. 1, т. 3 ЗМВР. Следователно, оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Дисциплинарно-наказващият орган е спазил срока съгласно разпоредбата на чл. 195, ал 1 ЗМВР, а именно, че дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Дисциплинарното нарушение е установено на 20.11.2019 г. с издадена справка, в която се съдържат достатъчно данни, по отношение на нарушителя, неговата самоличност, както и обективните и субективни признаци на извършеното дисциплинарно нарушение. Спазен е и едногодишният срок от извършване на нарушението.

Актът е постановен в законоустановената писмена форма като съдържа реквизитите, установени в нормата на чл. 210, ал. 1 ЗМВР. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за немотивираност на заповедта. Освен изрично посочените в самата заповед мотиви за налагане на дисциплинарно наказание на старши разследващ полицай Т. е цитирана и справка рег. № 227р-20815 от 20.11.2019 г. и е направено изрично позоваване на нея при формиране на извод за осъществено от жалбоподателя нарушение на служебната дисциплина. Поради това мотивите на справка рег. № 227р-20815 от 20.11.2019 г., както и на всички други документи, към които тази справка препраща, следва да се считат като мотиви и на обжалваната заповед. Съдебната практика по въпроса относно излагането на мотиви в друг документ, извън оспорения, е постоянна и започва с Тълкувателно решение № 16 / 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Прието е в Тълкувателното решение на ВС, че практиката мотивите да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаването на обжалвания индивидуален административен акт се прилага и не противоречи на закона. Изискването, което се поставя към органа-издател на акта, е да извърши позоваване на този предхождащ акта документ. С последното той го приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт.

Спазена е разпоредбата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, в която алтернативно са посочени възможностите за изразяване на защитната теза на държавния служител – същият да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Гарантирано е и правото на участие на Т. във воденото дисциплинарно производство по чл. 205, ал. 3 ЗМВР, като последният е упражнил правото си на защита чрез даване на писмени обяснения по случая с рег. № 227р-20984/18.11.2018, дадени в резултат на отправена покана от дисциплинарно наказващия орган. Тези възражения са приети от органа, върху тях е поставена резолюция и са обсъдени в самата заповед.

На 20.11.2019 г. старши разследващ полицаи Т. се е запознал със справка рег. № 227р-20815 от 20.11.2019 г.

Обжалваната заповед е издадена в нарушение на материалноправните разпоредби съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 АПК. Макар и да е описана подробно в нея фактическа обстановка и да е направено подвеждане към относимия материален закон, то от същата, а и отсъбраните по дисциплинарната преписка доказателства, не следва категоричен извод за доказано дисциплинарно нарушение. В случая като дисциплинарно нарушение е посочено неизпълнение на Глава II „Основни задължения“ от връчената му длъжностна характеристика на разследващ полицаи - разследващият полицаи взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, събира доказателства и извършва необходимите действия съобразно НПК за разкриване на обективната истина. В заповедта са изброени 15 действия по разследването, които Т. е извършил за периода от 21.09.2017г. (преписката му е разпределена на 21.09.2017г.) до 19.08.2019г. Дисциплинарнонаказващият орган не е обсъдил дадените обяснения на разследващия полицаи, в които същият посочва защо е забавено разследването и че указанията на наблюдаващия прокурор са изпълнени, с изключение на тези за изготвяне на експертизи, поради липсата на документи. По преписката не са приложени изричните писмени указания на наблюдаващия прокурор, дадени на Т., със срок във тях, за да се прецени тяхно неизпълнение, конкретно соченото в заповедта тяхно срочно неизпълнение. В този смисъл остава неизяснено с какво точно е нарушено основното задължение на служителя по длъжностната му характеристика за своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, какво е изискването за своевременност, което не е изпълнено, какви точно мерки не е взел и кои необходими действия по разследването не е предприел. Не е уточнено каква следва да е своевременността на следствените действия, защо ответникът счита, че изброените в заповедта действия по разследването не са извършвани своевременно и какви други е следвало, но не са извършени и то по субективни причини. Дисциплинарнонаказващият орган не посочва и какви са установените интервали, в които разследващия полицаи е следвало да извърши всяко едно от изброените действия и какви не е извършил в посочените два по дълги периода. Не е обсъдено възражението на разследващия полицаи, че поради липса на първични счетоводни документи и неустановено местонахождение на управителя на разследването дружество, обявен за ОДИ, не било възможно извършване на експертизите, дали действително това е така, дали това са пречки за възлагане на експертизите. Дисциплинарнонаказващият орган се е съобразил с оплакването на наблюдаващия прокурор от разследващия полицаи за неритмични действия, но е взел дисциплинарната мярка спрямо служителя си формално, без да обсъди цялостно фактическата обстановка и да вземе предвид и дадените обяснения на наказания, и неговата гледна точка по случая.

Не е взето предвид и обсъдено ползването на отпуск от разследващия полицаи през изследвания период, както и каква е била служебната му натовареност тогава, по колко преписки е работил. В този смисъл от събраните доказателства по преписката не се доказва от обективна и субективна страна деянието, квалифицирано от ответника като нарушение на цитираните задължения от специфичната длъжностна характеристика.

Горното обуславя недоказаност на дисциплинарното обвинение, съответно

недоказване на извършване на дисциплинарното нарушение.

Освен това при определянето на дисциплинарното наказание не е приложен правилно чл. 20б, ал. 2 от ЗМВР, тъй като наказващият орган е съобразил предходно наказание на служителя, което е отменено и поради това не следва да се взема като отегчаващо обстоятелство.

Поради горните съображения заповедта като незаконосъобразна следва да се отмени.

Жалбоподателят е претендирал разноски, като е доказал по делото, че ги е сторил – 10 лв. държавна такса и 500 лв. адвокатско възнаграждение, платено в брой съгласно приложен договор. Предвид изхода на делото следва да му се присъдят.

Воден от изложените съображения Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 227з-39/17.01.2020г. на началник сектор „Разследване“ при ОЗ РУ - Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на В. С. Т. с ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 510 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: